ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 1. júla 2010 *

V spojených veciach T-568/08 a T-573/08,

**Métropole télévision (M6),** so sídlom v Neuilly-sur-Seine (Francúzsko), v zastúpení: O. Freget, N. Chahid-Nouraï, R. Lazerges a M. Potel, advokáti,

**Télévision française 1 SA (TF1),** so sídlom v Boulogne-Billancourt (Francúzsko), v zastúpení: J.-P. Hordies a C. Smits, advokáti,

žalobkyne,

ktoré v konaní podporuje:

**Canal +,** so sídlom v Issy-les-Moulineaux (Francúzsko), v zastúpení: E. Guillaume, advokát,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: francúzština.

proti

**Európskej komisii,** v zastúpení: B. Stromsky a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

**Francúzska republika,** v zastúpení: pôvodne G. de Bergues a A.-L. Vendrolini, neskôr G. de Bergues a L. Butel, splnomocnení zástupcovia,

**France Télévisions,** so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud a S. Snoeck, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorých predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 3506 v konečnom znení zo 16. júla 2008 o zamýšľanej pomoci Francúzskej republiky poskytnúť kapitálovú dotáciu vo výške 150 miliónov eur v prospech France Télévisions SA a návrh na vydanie príkazu Komisii začať konanie vo veci formálneho zisťovania,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras (spravodajca), sudcovia M. Prek a V. M. Ciucă,

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. marca 2010,

vyhlásil tento

**Rozsudok**

**Právny rámec**

1 Článok 16 ES stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté články 73 [ES], 86 [ES] a 87 [ES], a berúc do úvahy miesto, ktoré patrí službám všeobecného hospodárskeho záujmu v spoločných hodnotách únie, ako aj ich význam pri podpore sociálnej a územnej súdržnosti, Spoločenstvo a členské štáty dbajú v rámci svojich právomocí a rámci pôsobnosti tejto zmluvy o to, aby takéto služby fungovali na základe zásad a podmienok, ktoré umožňujú splnenie ich poslania."

2 Článok 86 ods. 2 ES stanovuje:

„Podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám tejto

zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva."

3 Článok 87 ods. 1 ES stanovuje:

„Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi."

4 Článok 311 ES stanovuje:

„Protokoly pripojené k tejto zmluve vzájomnou dohodou členských štátov tvoria jej neoddeliteľnú súčasť."

5 Protokol o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch (Ú. v. ES C 340, 1997, s. 109, ďalej len „Amsterdamský protokol“) pripojený k Zmluve ES Amsterdamskou zmluvou stanovuje:

„Domnievajúc sa, že systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, a s potrebou zachovania plurality médií, [sa členské štáty] dohodli… na nasledovných ustanoveniach, ktoré budú pripojené k Zmluve [ES]:

Ustanovenia Zmluvy [ES] nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované vysielacím organizáciám na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnu službu.“

6 Dňa 15. novembra 2001 Komisia uverejnila oznámenie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pre verejnoprávne vysielanie (Ú. v. ES C 320, s. 5; Mim. vyd. 08/002, s. 117, ďalej len „oznámenie o vysielaní vo verejnom záujme“), v ktorom vymedzila zásady, ktoré bude rešpektovať pri uplatňovaní článku 87 ES a článku 86 ods. 2 ES na financovanie verejnoprávnych vysielateľov jednotlivými štátmi.

## Skutkové okolnosti vedúce k sporom

7 France Télévisions je francúzska verejnoprávna spoločnosť, zriadená francúzskym zákonom č. 2000-719 z 1. augusta 2000, ktorým sa mení zákon č. 86-1067 z 30. septembra 1986 o slobode oznamovacích prostriedkov (JORF č. 177 z 2. augusta 2000, s. 11903), ktorá je vlastníkom verejnoprávnych televízií France 2, France 3, France 4, France 5, France Ô, ako aj RFO (Réseau France Outre-mer), ktorá združuje verejnoprávne televízie a rádia vysielajúce vo francúzskych zámorských departementoch a územiach.

8 Po tom, čo prezident Francúzskej republiky 8. januára 2008 oznámil zrušenie televíznej reklamy vo verejnoprávnej televízii na konci stanoveného obdobia, Francúzska republika 11. júna 2008 oznámila Komisii svoj zámer poskytnúť kapitálovú dotáciu vo výške 150 miliónov eur v prospech France Télévisions.

9 Dňa 18. júna 2008 Komisia požiadala Francúzsku republiku o doplňujúce informácie, ktoré jej boli poskytnuté listom z 26. júna 2008.

10 Dňa 16. júla 2008 Komisia prijala rozhodnutie K(2008) 3506 v konečnom znení o zamýšľanej pomoci Francúzskej republiky poskytnúť kapitálovú dotáciu vo výške 150 miliónov eur v prospech France Télévisions (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Súhrnné oznámenie tohto rozhodnutia bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 23. septembra 2008 (Ú. v. EÚ C 242, s. 2).

11 Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že oznámené opatrenie spadá do všeobecného kontextu verejného financovania France Télévisions, ktorý už preskúmala vo svojom rozhodnutí 2004/838/ES z 10. decembra 2003 o štátnej pomoci poskytnutej

Francúzskom v prospech France 2 a France3 (Ú. v. EÚ L 361 2004, s. 21,, ďalej len „rozhodnutie z 10. decembra 2003“) a vo svojom rozhodnutí K(2005) 1166 v konečnom znení z 20. apríla 2005 týkajúcom sa štátnej pomoci poskytnutej France Télévisions [pomoc E 10/2005 (ex C 60/1999) – Francúzsko, Koncesionárske poplatky], ktorého súhrnné oznámenie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 30. septembra 2005 (C 240, s. 20) (ďalej len „rozhodnutie z 20. apríla 2005“), ale ide o opatrenie odlišné od tých, ktoré boli predmetom uvedených rozhodnutí (bod 3 napadnutého rozhodnutia).

12 Komisia vo svojom posúdení oznámeného opatrenia po tom, čo konštatovala, že podmienky existencie štátnej pomoci týkajúce sa zásahu štátu alebo použitia štátnych zdrojov, ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi, existencie výhody a napokon narušenia alebo hrozby narušenia hospodárskej súťaže boli splnené (body 13až 33 napadnutého rozhodnutia), preskúmala zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES (body 34 až 50 napadnutého rozhodnutia).

13 V tomto rámci Komisia po tom, čo konštatovala, že podmienka týkajúca sa vymedzenia, poverenia a kontroly úlohy vo verejnom záujme France Télévisions bola splnená, preskúmala podmienku proporcionality (body 43 až 49 napadnutého rozhodnutia).

14 V tomto ohľade Komisia uviedla, že financovanie služby vo verejnom záujme, ktorú poskytuje France Télévisions, je založené na dvojzdrojovej schéme v zmysle oznámenia o vysielaní, keďže zahrňuje štátne prostriedky a príjmy pochádzajúce z obchodných činností, a že toto oznámenie pripomína slobodu zásady, ktorou disponujú členské štáty pri výbere prostriedkov financovania záväzkov služby vo verejnom záujme a vychádza z predpokladu, že financovanie zo strany štátu je na tento účel spravidla

potrebné, ak štátna pomoc nepresahuje čisté náklady, ktoré vznikli z dôvodu plnenia úlohy vo verejnom záujme, pričom sa zohľadňujú iné priame alebo nepriame príjmy vyplývajúce z plnenia úlohy vo verejnom záujme (bod 43 napadnutého rozhodnutia).

15 Komisia konštatovala, že oznámená štátna pomoc „stanovená vo forme kapitálovej dotácie vo výške 150 miliónov EUR presahovala len o približne… miliónov EUR už konštatovaný rozdiel v príjmoch z reklamy vo výške… miliónov EUR medzi príjmami z reklamy vybratými od januára do júna 2008 a príjmami z reklamy vybratými za to isté obdobie od januára do júna v roku 2007“. Dodala, že „po potvrdení vládnej vôle odstrániť reklamu z obrazoviek verejnoprávnych televízií sa pokračovanie tejto tendencie zdalo byť dostatočne predvídateľné pre dosiahnutie odhadu straty príjmov za celý rok 2008 vo výške… miliónov EUR, ktorý vykonal operátor a ktorý schválili francúzske orgány“ (bod 45 napadnutého rozhodnutia).

16 Komisia konštatovala, že „v tomto kontexte zostalo vymedzenie záväzkov a iných zdrojov financovania služby vo verejnom záujme pre France Télévisions nezmenené, so zvýšenými nákladmi vo výške… miliónov EUR, ktoré podľa francúzskych orgánov vyplývali z potreby dodatočnej tvorby programov v dôsledku zrušenia reklám“ a uviedla, že „znížením príjmov z reklamy vo výške… miliónov EUR sa tak môže znížiť čistý zisk z obchodných činností tým, že sa mechanicky a proporcionálne zvýšia čisté náklady na činnosť služby vo verejnom záujme, ktoré budú navyše zaťažené o sumu… miliónov EUR, potrebnú na dodatočnú tvorbu programov“ (bod 46 napadnutého rozhodnutia).

17 Komisia sa domnievala, že „za týchto podmienok nemohla dotácia vo výške 150 miliónov EUR z dodatočných verejných zdrojov presiahnuť rozdiely vzniknuté v čistých nákladoch na službu vo verejnom záujme v dôsledku vývoja príjmov z reklamy v roku 2008 a potreby dodatočnej tvorby programov“ a že „z tohto dôvodu by kapitálová

dotácia nemala mať za následok nadmernú kompenzáciu nákladov vzniknutých z dôvodu plnenia úloh vo verejnom záujme“ (bod 47 napadnutého rozhodnutia).

18 Komisia s odkazom na záväzky prijaté Francúzskou republikou v kontexte ostatných opatrení na financovanie France Télévisions preskúmaných v rozhodnutí z 20. apríla 2005 (bod 12 napadnutého rozhodnutia) zdôraznila, že „v každom prípade pridelenie nových verejných zdrojov spoločnosti France Télévisions podlieha dodržaniu záväzku, ku ktorému sa Francúzska republika zaviazala a ktorý bol prenesený do právnych predpisov na účely zamedzenia tomu, aby mala dotácia z verejných zdrojov za následok akúkoľvek nadmernú kompenzáciu čistých nákladov na službu vo verejnom záujme…“ (bod 48 napadnutého rozhodnutia).

19 Komisia uviedla, že „v rámci tohto konania jej francúzske orgány potvrdili…, že tieto ustanovenia sa budú uplatňovať“ a že „sa zaviazali uplatniť tieto ustanovenia na zamýšľanú kapitálovú dotáciu, aby bola vyčlenená na výdavky vyplývajúce zo záväzkov služby France Télévisions vo verejnom záujme“. Komisia dodala, že „uvedené orgány sa týmto zaviazali k overeniu toho, či sa tak stalo, a k podaniu správy v tejto veci… najneskôr do troch mesiacov od účtovnej závierky za rok 2008“ a zdôraznila, že „by sa teda mal zohľadniť skutočný vývoj príjmov z reklamy spoločnosti France Télévisions za celý rok 2008 a prípadné náklady na tvorbu programov zaťažujúce náklady na službu vo verejnom záujme“ (bod 49 napadnutého rozhodnutia).

20 Komisia vzhľadom na uvedené rozhodla v rámci článku 4 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) o nevznesení námietok voči oznámenému opatreniu, keďže ide o pomoc zlučiteľnú so zmluvou podľa článku 86 ods. 2 ES a rozhodla, že Francúzska republika jej podá správu o skutočnom

pridelení tejto pomoci na financovanie záväzkov plynúcich zo služby vo verejnom záujme, ktorými je France Télévisions zaviazaná, v lehote troch mesiacov po účtovnej závierke za rok 2008 (napadnuté rozhodnutie, pod názvom „5. Rozhodnutie“).

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

21 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. decembra 2008 žalobkyne Métropole télévision (M6) a Télévision française 1 SA (TF1) podali túto žalobu.

22 Dvomi uzneseniami predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa zo 6. mája 2009 sa vyhovelo návrhu Canal + na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov M6 vo veci T-568/08 a TF1 vo veci T-573/08.

23 Štyrmi uzneseniami predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 22. júna 2009 sa vyhovelo návrhom Francúzskej republiky a France Télévisions na vstup vedľajších účastníkov do konania na podporu návrhov Komisie vo veciach T-568/08 a T-573/08.

24 Uznesením predsedu piatej komory Všeobecného súdu z 2. februára 2010 boli tieto veci spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

25 Listom z 8. marca 2010 Canal + informoval Všeobecný súd, že nemá v úmysle vystúpiť na pojednávaní, ktoré sa bude konať 10. marca 2010.

26 Vo veci T-568/08 M6 podporovaná Canal +, s výnimkou trov konania, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— nariadil začať konanie vo veci formálneho zisťovania,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

27 Vo veci T-573/08 TF1 podporovaná Canal +, s výnimkou trov konania, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— nariadil začať konanie vo veci formálneho zisťovania,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

28 V každej z vecí T-568/08 a T-573/08 Komisia podporovaná Francúzskou republikou a France Télévisions navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako čiastočne neprípustnú a čiastočne nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

29 Počas pojednávania 10. marca 2010 žalobkyne vzali späť tretí bod svojho žalobného návrhu na nariadenie začatia konania vo veci formálneho zisťovania, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

**Právny stav**

30 M6 uvádza tri dôvody neplatnosti, založené po prvé na porušení jej procesných práv, po druhé na nedostatočnom charaktere informácií Komisie a po tretie na porušení povinnosti odôvodnenia. TF1 uvádza dva dôvody neplatnosti, založené po prvé na porušení povinnosti začať konanie vo veci formálneho zisťovania pri existencii vážnych ťažkostí a po druhé na porušení povinnosti odôvodnenia.

31 Pokiaľ ide o prvý dôvod neplatnosti, ktorý uviedla M6 a ktorého prípustnosť Komisia spochybnila podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, treba ho považovať za prípustný. Tento prvý dôvod neplatnosti, ktorý M6 uviedla, sa totiž musí vykladať v spojení s druhým dôvodom neplatnosti uvedeným touto žalobkyňou, ktorým v podstate a rovnako tak, ako prvý dôvod neplatnosti uvedený TF1, smeruje k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pričom ide o dôvod založený na existencii vážnych ťažkostí, vyžadujúcich začatie konania vo veci formálneho zisťovania.

32 Za týchto podmienok treba začať preskúmanie týchto žalôb prvým a druhým dôvodom neplatnosti, ktoré uviedla M6 a prvým dôvodom neplatnosti, ktorý uviedla TF1.

*Spoločne o prvom a druhom dôvode neplatnosti, ktoré uviedla M6, a o prvom dôvode neplatnosti uvedenom TF1, ktoré sú v podstate založené na povinnosti začať konanie vo veci formálneho zisťovania pri existencii vážnych ťažkostí.*

Tvrdenia účastníkov konania

33 Žalobkyne podporované Canal + uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie obsahuje určité množstvo nesprávností a nepresností, ktoré ukazujú, že Komisia nie je dostatočne informovaná a dostatočne nepreskúmala konkrétne okolnosti, tak ekonomické, ako aj právne, ktoré France Télévisions spôsobili stratu príjmov z reklamy. V dôsledku toho nebola Komisia v postavení, aby mohla konštatovať vážne ťažkosti, ktoré by vyžadovali začatie konania vo veci formálneho zisťovania.

34 Medzi týmito nesprávnosťami a nepresnosťami boli po prvé posúdenia Komisie, podľa ktorých „oznámenie z 8. januára 2008 a potvrdenie zrušenia televíznej reklamy na konci stanoveného obdobia mali okamžitý dopad na financie France Télévisions“ (bod 9 napadnutého rozhodnutia), zatiaľ čo to boli nové všeobecné podmienky predaja France Télévisions, ktorých prijatie bolo strategickou chybou tohto vysielateľa, ktoré France Télévisions spôsobili straty príjmov z reklamy. TF1 dodáva ako ďalšiu príčinu poklesu príjmov z reklamy spoločnosti France Télévisions podmienky na trhu predaja reklamného priestoru vo Francúzsku, ktoré existovali už pred prezidentským oznámením z 8. januára 2008 a ktoré Komisia poznala.

35 Vzhľadom na nesprávne posúdenia Komisie, pokiaľ ide o príčinu poklesu príjmov z reklamy spoločnosti France Télévisions, Komisia nebola v postavení, aby mohla konštatovať, že k tomuto poklesu v skutočnosti došlo v dôsledku nesprávneho riadenia v súvislosti so zmenou obchodnej politiky spoločnosti France Télévisions, pričom toto konštatovanie by ju mohlo priviesť k záveru, že za spornou dotáciou je v skutočnosti skrytá prevádzková pomoc, ktorej cieľom je odbremeniť France Télévisions od nákladov, ktoré by musela normálne znášať v rámci svojho každodenného riadenia alebo svojich obvyklých činností a ktorú je možné schváliť len za výnimočných okolností.

36 Po druhé Komisia bez toho, aby vykonala presnú analýzu príjmov a nákladov v prejednávanej veci, nemohla oprávnene tvrdiť, že deficit príjmov z reklamy „mechanicky" zvýšil čisté náklady na službu vo verejnom záujme (napadnuté rozhodnutie, bod 46). V tejto súvislosti je uvedený bod 49 posledná veta oznámenia o vysielaní.

37 Po tretie tvrdenie Komisie v bode 4 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „zlepšením financií skupiny by tak dotácia mala umožniť uskutočnenie investícií potrebných pre plnenie jej úloh vo verejnom záujme, ktorých riadne vykonávanie sa podľa francúzskych orgánov dostalo do ohrozenia", je podozrivé, keďže možno spochybniť, že by samotná strata za prvý polrok 2008 vo výške 37 % z 28 % príjmov France Télévisions pochádzajúcich z reklamy, mohla mať vplyv na finančnú situáciu tejto spoločnosti do tej miery, že by to ohrozilo riadne vykonávanie jej služby vo verejnom záujme v roku 2008.

38 Po štvrté Komisia (bod 9 napadnutého rozhodnutia) tvrdila, že konkurenti France Télévisions „na účely získania inzerentov postupne prispôsobili svoju obchodnú ponuku tým, že navrhli reklamný priestor a zvýhodnené sadzby pre rok 2009 pod podmienkou, že časť objemu obchodov získaných France Télévisions im bude zverená už

od roku 2008“, zatiaľ čo žalobkyne vôbec nezmenili svoje obchodné ponuky v takto opísaných podmienkach.

39 Po piate Komisia nemala prostriedky na zistenie konečného použitia oznámenej dotácie. Sama tvrdila, že ignoruje toto konečné použitie, keďže uviedla, že „nové zdroje poskytnuté [France Télévisions] by mali obvyklým spôsobom prispieť k navýšeniu financií skupiny bez toho, aby boli formálne pridelené“. Takéto správanie teda nezodpovedalo riadnemu vykonávaniu jej kontrolnej právomoci zo strany Komisie. Komisia sa nemala uspokojiť len s tvrdeniami francúzskej vlády a mala preskúmať, či poskytnutá pomoc zodpovedala požiadavkám zásady proporcionality. Prevádzkovými pomocami sú pomoci v prospech reklamných kampaní a prieskumov trhu, určených na uvádzanie produktov podniku na trh.

40 Nakoniec Komisia nemala všetky potrebné informácie na správne preskúmanie oznámenej dotácie a neubezpečila sa o spoľahlivosti oznámených informácií týkajúcich sa príčin reklamných strát France Télévisions, čo ju viedlo k tomu, že neuznala existenciu vážnych ťažkostí s posúdením, ktorá mala viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.

41 Napokon okolnosti, že posúdenie pomoci a jej zlučiteľnosti so spoločným trhom trvalo len tri týždne, čo je neobvykle krátka doba, a že Komisia kontaktovala francúzske orgány len jediný raz, vyvolali obavy, či sa Komisia nesnažila využiť málo transparentnú povahu predbežného preskúmania, aby rýchlo zamietla alebo ignorovala vážne ťažkosti, ktoré by odôvodnili začatie konania vo veci formálneho zisťovania. Tým, že nekonzultovala s dotknutými osobami, Komisia nedodržala zásadu kontradiktórnosti.

42 Pokiaľ ide o argumentáciu Komisie, podľa ktorej rozsah poklesu príjmov a zvýšenia nákladov na tvorbu programov odhadovaný v napadnutom rozhodnutí nebol spochybnený, TF1 odpovedá, že takéto konštatovanie bolo neprípustné, pretože v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti oznámenej pomoci so spoločným trhom by bola prekročila rámec svojej žaloby, obmedzenej na ochranu jej procesných práv. Táto žaloba predovšetkým nesmerovala k spochybneniu posúdení, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, ale k preukázaniu toho, že skutočnosti rozhodujúce pre vykonané posúdenia boli nesprávne a prijaté bez upresnenia alebo overenia, takže posúdenie, ktoré Komisia vykonala, bolo nedostatočné a neúplné.

43 Komisia podporovaná Francúzskou republikou a France Télévisions namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

44 Predovšetkým pokiaľ ide o argumentáciu žalobkýň, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie bolo založené na vecnej nesprávnosti a nedostatočných informáciách, Komisia uvádza, že takáto argumentácia by mohla obstáť, len ak by napadnuté rozhodnutie skutočne obsahovalo takéto vecné nesprávnosti alebo bolo založené na takýchto nedostatočných informáciách, ak by Komisia nemohla ignorovať tieto nesprávnosti alebo nedostatky a napokon ak by tieto nesprávnosti alebo nedostatky boli rozhodujúce pri jej posudzovaní zlučiteľnosti pomoci.

45 Po prvé, pokiaľ ide o údajnú vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, týkajúcu sa príčiny straty príjmov z reklamy v spoločnosti France Télévisions, na vysvetlenie napadnutého rozhodnutia nebola rozhodujúca príčina alebo príčiny týchto strát, ale ich rozsah, ako aj výška dodatočných nákladov na tvorbu programov.

46 Podľa Komisie teda žalobkyne nenamietajú rozsah strát príjmov z reklamy ani výšku dodatočných nákladov na tvorbu programov, ktoré vznikli France Télévisions v roku 2008 a netvrdia, že Komisia mala mať v tomto ohľade pochybnosti.

47 Skutočnosti, na ktorých žalobkyne sústredili svoje kritiky, boli v skutočnosti v rámci celého odôvodnenia Komisie vedľajšie, pričom toto odôvodnenie v bode 45 napadnutého rozhodnutia bolo v podstate založené na predbežnom závere uvedenom v bode 10 tohto rozhodnutia, ktorý žalobkyne vôbec nespochybnili. Okrem toho tieto skutočnosti si žalobkyne vykladali oddelene, pričom boli upresnené v ďalších častiach napadnutého rozhodnutia.

48 Komisia teda netvrdila, že by samotné oznámenie z 8. januára 2008 vysvetľovalo celý pokles príjmov z reklamy, ani nevylúčila, že tento pokles mohol mať aj iné príčiny. Navyše by ani nebolo možné poprieť, že toto oznámenie mohlo presvedčiť inzerentov, aby sa vo veci vysielania ich reklám obrátili na iných poskytovateľov. Komisia veľmi subsidiárne dodala, že tvrdenia žalobkýň nepreukázali, že by straty príjmov z reklamy boli spôsobené najmä príčinami nezávislými od tohto oznámenia.

49 Napokon Komisia v rozpore s tým, čo naznačuje TF1, tvrdí, ako to uvádzajú odkazy na rozhodnutia z 10. decembra 2003 a 20. apríla 2005 použité v napadnutom rozhodnutí, že vôbec nezanedbala posúdenie jej poskytnutých údajov v ich kontexte.

50 Tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého boli úplné informácie o príčinách strát príjmov z reklamy potrebné z dôvodu, že prevádzkovú pomoc nemožno poskytnúť na pokrytie nesprávneho riadenia reklamnej činnosti France Télévisions, alebo tiež že by

takéto nesprávne riadenie malo byť sankcionované neposkytnutím verejných prostriedkov, ktoré sú alternatívou príjmov z reklamy a sú pritom potrebné pre službu vo verejnom záujme, bolo založené na nesprávnom výklade napadnutého rozhodnutia a oznámenia o vysielaní. Komisia uvádza, že článok 86 ods. 2 ES totiž umožňuje kompenzáciu prevádzkových nákladov služby vo verejnom záujme a že oznámenie o vysielaní stanovuje, že Komisia musí zabezpečiť proporcionalitu verejného financovania týchto nákladov, pričom zamedzí akejkoľvek nadmernej kompenzácii, čo v prejednávanej veci aj urobila. V oznámení o vysielaní nie je štátna pomoc vyhradená pre dobre riadené podniky. Aj keby bola potreba financovania služby vo verejnom záujme dôsledkom nesprávneho riadenia, táto potreba financovania by mohla viesť k poskytnutiu štátnej pomoci, pokiaľ by nedošlo k nadmernej kompenzácii čistých nákladov na verejnú službu a boli by dodržané všetky ostatné podmienky stanovené v oznámení o vysielaní. Z toho by vyplývalo, že Komisia nemala dôvod považovať informácie, ktoré mala, za nedostatočné na účely posúdenia zlučiteľnosti pomoci.

51 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia bez toho, aby vykonala presnú analýzu príjmov a nákladov v prejednávanej veci, nemohla oprávnene tvrdiť, že deficit príjmov z reklamy „mechanicky“ a proporcionálne zvýšil čisté náklady na službu vo verejnom záujme (napadnuté rozhodnutie bod 46), Komisia tvrdí, že krátkodobý vývoj čistého zisku z obchodných činností France Télévisions priamo závisel od vývoja jej príjmov z reklamy, pričom neexistovali žiadne indície umožňujúce domnievať sa, že náklady na jej obchodné činnosti sa mohli podstatne zmeniť do roku 2008, ktorý bol skúmaný v napadnutom rozhodnutí. Preto bolo presné, že zníženie príjmov z podnikania viedlo k zníženiu čistého zisku z obchodných činností a k „mechanickému“ zvýšeniu čistých nákladov na činnosti služby vo verejnom záujme. Komisia teda v rámci posúdenia budúceho vývoja správne určila tieto náklady a výdavky bez toho, aby bolo dotknuté posúdenie *a posteriori,* ako bolo preukázané v bode 49 napadnutého rozhodnutia.

52 Po tretie, pokiaľ ide o údajné nepresné tvrdenie, podľa ktorého bola dotácia potrebná preto, aby France Télévisions umožnila uskutočniť investície potrebné na plnenie úloh vo verejnom záujme, ktorých riadne vykonávanie je podľa francúzskych orgánov ohrozené, Komisia uvádza, že nie je spochybnené ani to, že odhadovaná strata príjmov z reklamy spoločnosti France Télévisions sa v roku 2008 zvýšila na približne 5 % jej obratu, ani že France Télévisions musela z dôvodu zrušenia reklamy znášať väčšie náklady na tvorbu programov.

53 Tento pokles príjmov a tieto nové náklady na tvorbu programov by teda „mechanicky“ prispeli k zvýšeniu čistých nákladov na službu vo verejnom záujme až do výšky 300 miliónov eur, teda v sume omnoho vyššej než bola suma oznámenej dotácie, ak by pokračoval vývoj zaznamenaný v prvých šiestich mesiacoch roka.

54 Takáto situácia by bola zjavne problematická, keďže vzhľadom na záväzky Francúzskej republiky zamedziť tomu, aby v dôsledku dotácií z verejných zdrojov nevznikla akákoľvek nadmerná kompenzácia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, všetko nasvedčovalo tomu, že France Télévisions nebola pri použití len tých prostriedkov, ktoré jej poskytol štát, a bez oznámenej dotácie schopná čeliť zvýšeniu týchto čistých nákladov na službu vo verejnom záujme. Za týchto podmienok nemohla TF1 bez akéhokoľvek odôvodnenia tvrdiť, že takáto situácia nemohla ovplyvniť finančnú situáciu France Télévisions natoľko, že by sa riadne vykonávanie jej služby vo verejnom záujme v roku 2008 sa dostalo do ohrozenia.

55 Po štvrté, pokiaľ ide o údajné nepresné tvrdenie, podľa ktorého konkurenti France Télévisions na účely získania inzerentov postupne prispôsobili svoju obchodnú ponuku tým, že navrhli zvýhodnené podmienky na rok 2009 pod podmienkou, že časť objemu obchodov získaných France Télévisions im bude zverená už od roku 2008, Komisia uvádza, že ju o tomto správaní informovali poradcovia jednej konkurenčnej

spoločnosti počas stretnutia, ktoré sa konalo pred oznámením predmetnej plánovanej pomoci 29. mája 2008.

56 Toto správanie, ktoré vychádza zo „zdravého rozumu“ a v súvislosti s ktorým by Komisia zostala v každom prípade opatrná, by za každých okolností bolo len vedľajším a nadbytočným prvkom odôvodnenia. Pripomienky týkajúce sa rozsahu poklesu príjmov z reklamy by tak zostali platné aj za predpokladu, že by sa plne nepreukázalo, že ponuky konkurentov France Télévisions boli prispôsobené tak, aby získali časti trhu France Télévisions. Komisia uvádza, že teda nebolo potrebné podrobiť tieto informácie zásade kontradiktórnosti a že tvrdenie M6 v tomto ohľade nemôže mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže nie je založené na podstatnej skutočnosti odôvodnenia.

57 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie založené ma nedostatku informácií týkajúcich sa použitia oznámenej dotácie, ktorý by údajne viedol k riziku, že bude schválená prevádzková pomoc na činnosti, ktoré nespadajú do služby vo verejnom záujme, Komisia uvádza, že nielen že výška tejto dotácie (150 miliónov eur) bola omnoho nižšia než odhadovaná strata príjmov z reklamy a zvýšenie nákladov na tvorbu programov za rok 2008 (300 miliónov eur), ale že Francúzska republika navyše prijala v súlade so svojimi záväzkami ustanovenia, ktorými sa malo zamedziť tomu, aby dotáciami z verejných zdrojov nevznikla akákoľvek nadmerná kompenzácia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme. Preskúmaná pomoc napokon nebola pomocou v prospech reklamných kampaní a prieskumov trhu, ale pomocou určenou na kompenzáciu čistých nákladov na službu vo verejnom záujme.

58 Ďalej pokiaľ ide o tvrdenia žalobkýň založené na dĺžke a okolnostiach fázy predbežného preskúmania, Komisia uvádza, že krátke trvanie takéhoto konania nemohlo byť

samo osebe dôkazom existencie vážnych ťažkostí, ale skôr znakom bežného priebehu tohto konania, ktoré má stručnú povahu. Článok 4 ods. 5 nariadenia č. 659/1999 jej vôbec nezakazuje rozhodnúť za menej ako dva mesiace.

59 Komisia navyše poznamenáva, že bola informovaná o zamýšľaných opatreniach ešte pred ich oznámením 11. júna 2008, keďže tlač komentovala plány francúzskej vlády v priebehu prvého polroka 2008 a počas mája 2008 došlo k nadviazaniu neformálnych kontaktov medzi francúzskymi orgánmi a Komisiou. Komisia teda dobre poznala kontext financovania France Télévisions, vzhľadom na jej predchádzajúce rozhodnutia o financovaní tohto verejnoprávneho vysielateľa. Posudzovanie opatrenia trvalo prakticky vyše sedem týždňov, z toho päť následne po oznámení, na čom nebolo nič neobvyklé. Napokon zamýšľané opatrenie bolo dosť jednoduché a jeho analýzu nemožno kvalifikovať ako komplexnú.

Posúdenie Všeobecným súdom

60 Podľa ustálenej judikatúry je konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES nevyhnutné, ak má Komisia vážne ťažkosti s posúdením, či je určitá štátna pomoc zlučiteľná so spoločným trhom. Komisia sa preto pri prijímaní pozitívneho rozhodnutia o pomoci môže obmedziť na fázu predbežného preskúmania podľa článku 88 ods. 3 ES len vtedy, ak po prvom preskúmaní môže dospieť k presvedčeniu, že táto pomoc je zlučiteľná so Zmluvou. Ak po tomto prvom preskúmaní dospeje Komisia k opačnému presvedčeniu, alebo aj vtedy, keď sa jej nepodarilo prekonať všetky ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri posudzovaní zlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom, je povinná vyžiadať si všetky potrebné stanoviská a na tento účel začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES (rozsudky Súdneho dvora z 20. marca 1984, Nemecko/

Komisia, 84/82, Zb. s. 1451, bod 13; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 29; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 33, a z 2. apríla 2009, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, C-431/07 P, Zb. s. I-2665, bod 61; pozri tiež rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, SIDE/Komisia, T-49/93, Zb. s. II-2501, bod 58).

61 Pojem vážne ťažkosti má objektívnu povahu. Existencia takýchto ťažkostí musí byť skúmaná tak vo vzťahu k okolnostiam prijatia napadnutého aktu, ako aj vo vzťahu k jeho obsahu, a to objektívnym spôsobom, dajúc do vzťahu odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktorými Komisia disponovala v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti spornej pomoci so spoločným trhom (rozsudok Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 63, a rozsudok SIDE/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 60). Z toho vyplýva, že kontrola zákonnosti vykonaná Všeobecným súdom týkajúca sa existencie vážnych ťažkostí svojou povahou prekračuje skúmanie zjavne nesprávneho posúdenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, Zb. s. II-867, bod 47; pozri v tomto zmysle rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, body 31 až 38, a Matra/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, body 34 až 39; rozsudky Súdu prvého stupňa SIDE/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, body 60 až 75, a z 15. septembra 1998, BP Chemicals/Komisia, T-11/95, Zb. s. II-3235, body 164 až 200).

62 Okrem toho treba pripomenúť, že ak je štátne opatrenie financovania služby vo verejnom záujme štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES, aj tak je možné vyhlásiť toto opatrenie za zlučiteľné so spoločným trhom, pokiaľ spĺňa podmienky uplatňovania výnimky stanovenej v článku 86 ods. 2 ES.

63 V bode 57 oznámenia o vysielaní Komisia podľa zásady proporcionality verejného financovania pre potreby služby vo verejnom záujme uviedla, že „aby bola [táto zásada] splnená, je nevyhnutné, aby štátna pomoc nepresahovala čisté náklady poslania verejnoprávnej služby, pričom sa tiež berú do úvahy iné priame a nepriame príjmy vyplývajúce z poslania verejnoprávnej služby“. Komisia dodala, že „z tohto dôvodu sa čistý prospech, ktorý činnosti neverejnoprávnej služby čerpajú z činnosti verejnoprávnej služby, zohľadní pri posudzovaní proporcionality pomoci“.

64 V prejednávanej veci Komisia konštatovala, že dotácia vo výške 150 miliónov eur, ktorú oznámila Francúzska republika, „nemohla presiahnuť rozdiely vzniknuté v čistých nákladoch na službu vo verejnom záujme v dôsledku vývoja príjmov z reklamy v roku 2008 a potreby dodatočnej tvorby programov“ (bod 47 napadnutého rozhodnutia).

65 Treba konštatovať, že Komisia mohla správne vykonať takéto konštatovanie a vyvodiť z neho, že neexistovali žiadne vážne ťažkosti týkajúce sa zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES, ktoré by odôvodňovali začatie konania vo veci formálneho zisťovania stanoveného v článku 88 ods. 2 ES.

66 Je totiž potrebné pripomenúť, že výška kapitálovej dotácie, ktorá predstavovala sporné opatrenie, je omnoho nižšia než celková odhadovaná výška dodatočných čistých nákladov, ktorá vyplýva z údajov uvedených v bode 46 napadnutého rozhodnutia a ktorá je vo zverejnenej verzii tohto rozhodnutia zatajená.

67 Po prvé teda treba konštatovať, že žalobkyne vo svojich žalobách neuviedli žiadne napadnutie smerujúce k spochybneniu odhadovanej výšky týchto dodatočných čistých nákladov a nevyjadrili žiadnu požiadavku, aby Komisia na účely takéhoto napadnutia predložila dôvernú verziu napadnutého rozhodnutia.

68 Žalobkyne nespochybnili ani skutočnosť – i keď vyplývala z napadnutého rozhodnutia v jeho zverejnenom znení –, že odhadovaná výška strát z reklamy za rok 2008 a potreby dodatočnej tvorby programov presahujú prinajmenšom 150 miliónov eur.

69 Vo svojich vyjadreniach k žalobe Komisia, ktorá výslovne zdôraznila nespochybnenie zo strany žalobkýň, uviedla, že odhadovaná výška rozdielov v príjmoch z reklamy a potrebách tvorby programov, ktorá vyplýva z údajov uvedených v bode 46 napadnutého rozhodnutia a ktorá je vo zverejnenej verzii tohto rozhodnutia zatajená, dosahuje viac než 300 miliónov eur.

70 Žalobkyne vo svojich replikách túto sumu 300 miliónov eur nijako nenapadli.

71 Naopak TF1 vyslovene pripustila toto nenapadnutie, keď uviedla, že takéto napadnutie, keďže by spochybnilo zlučiteľnosť pomoci, by bolo v rámci žaloby smerujúcej len k ochrane procesných práv, o akú ide v prejednávanej veci, neprípustné (pozri bod 42 vyššie).

72 Treba však konštatovať, že v protiklade s tým, čo tvrdí TF1, predmet tejto žaloby by jej vôbec nebránil spochybniť výšku čistých dodatočných čistých nákladov, ako ich odhadla Komisia za rok 2008, ak by tak chcela urobiť. Podľa judikatúry totiž

skutočnosť, že Všeobecný súd nemôže pri existencii vážnej ťažkosti a vzhľadom na výlučnú právomoc Komisie na posúdenie zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom nahradiť posúdenie Komisie svojím posúdením, nie je vôbec v rozpore s právom dotknutých osôb vzniesť na podporu žaloby o neplatnosť týkajúcej sa ochrany ich procesných práv tvrdenia spochybňujúce zlučiteľnosť pomoci, pričom Všeobecný súd musí tieto tvrdenia posúdiť s ohľadom na existenciu vážnej ťažkosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. januára 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, T-158/99, Zb. s. II-1, bod 91; zo 4. júla 2007, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, T-475/04, Zb. s. II-2097, body 93; z 20. septembra 2007, Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Komisia, T-375/03, neuverejnený v Zbierke, bod 67, a z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb. s. II-81, bod 333).

73 V protiklade s tým, čo tvrdí TF1, by tak bolo úplne prípustné, keby TF1 chcela, spochybniť výšku zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, ako ju Komisia odhadla v napadnutom rozhodnutí a vyslovene uviedla vo svojej obrane.

74 Pokiaľ ide o M6, tá vo svojej replike ani nereagovala na konštatovanie, ktoré Komisia uviedla vo svojom vyjadrení žalovanej a ktoré sa týkalo toho, že TF1 ani nespochybnila sumu zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, ako ju odhadla Komisia v napadnutom rozhodnutí.

75 M6 až na pojednávaní tvrdila, že ak vo svojej žalobe nespochybnila odhad vykonaný Komisiou, bolo to z dôvodu, že jednoducho nepoznala predmetné sumy, o ktorých sa dozvedela až na pojednávaní. Inými slovami, keďže bolo napadnuté rozhodnutie

zverejnené bez uvedenia týchto súm, M6 nemala možnosť vzniesť námietku, či dokonca len tvrdiť, že Komisia mala mať v tomto ohľade vážne pochybnosti.

76 Všeobecný súd sa však nezávisle od skutočnosti, že táto oneskorene predložená argumentácia je podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku neprípustná, domnieva, že je v každom prípade nedôvodná.

77 M6 by totiž nič nebránilo, ak by ako tvrdí mala v úmysle založiť svoju žalobu o neplatnosť na spochybnení výšky dodatočných čistých nákladov, ako ich odhadla Komisia v napadnutom rozhodnutí, uviesť toto spochybnenie vo svojej žalobe spolu s návrhom, v prípade, že by jej dovtedy Komisia neodovzdala dôvernú verziu napadnutého rozhodnutia, na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania alebo na nariadenie vykonania dokazovania, smerujúcim k tomu, aby jej Komisia predložila túto dôvernú verziu. Okrem toho by M6 nič nebránilo minimálne tvrdiť, že pokles príjmov z reklamy a zvýšenie nákladov na tvorbu programov boli nižšie, než suma oznámenej dotácie vo výške 150 miliónov eur, alebo aspoň že v tomto ohľade existovali vážne pochybnosti.

78 M6 teda rovnako ako TF1 nevzniesla takúto námietku vo svojich vyjadreniach a neuviedla takýto návrh.

79 M6, konfrontovaná skutočnosťou, že nevzniesla námietku týkajúcu sa odhadu čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, sa teda na pojednávaní nesprávne snažila vysvetliť toto nevznesenie námietky okolnosťami, ktoré ho vôbec neodôvodňujú a ktoré, ak by chcela, by mohla určite napraviť.

80 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ani TF1, ani M6 vo svojich žalobách nenapadli odhadovanú výšku dodatočných čistých nákladov na službu vo verejnom záujme za rok 2008, pričom ak by chceli, žiadne právne ani skutkové okolnosti by týmto osobám nebránili v možnosti to urobiť.

81 Okrem dostatočných konštatovaní, ktoré už boli uvedené, môže Všeobecný súd len uviesť, že žalobkyne mali pred podaním ich žalôb presvedčivé informácie o rozsahu poklesu príjmov z reklamy France Télévisions v roku 2008. Táto skutočnosť je postačujúca na vysvetlenie, že žalobkyne sa nesnažili o spochybnenie zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, ako ho odhadla Komisia v napadnutom rozhodnutí, ale preniesla svoju kritiku na iné skutočnosti tohto rozhodnutia.

82 Od čias týchto skutočností bolo všeobecne známe, že France Télévisions v roku 2008 zaznamenala veľmi výrazný pokles svojich príjmov z reklamy. Články uverejnené v tomto období v tlači, ktoré M6 a TF1 predložili v prílohe svojich žalôb, uvádzali veľmi výrazný úbytok príjmov z reklamy spoločnosti France Télévisions.

83 Navyše, okrem týchto informácií v tlači mali M6 a TF1 pri podaní svojich žalôb v decembri 2008 aj iné informácie zdôrazňujúce rozsah poklesu príjmov z reklamy.

84 Zo správy, ktorú v roku 2008 vypracovala poradenská firma na žiadosť združenia súkromných televízií, ktoré založili M6, Canal + a TF1, a ktorú F1 predložila v prílohe svojej žaloby, vyplývalo, že za celý prvý polrok 2008 klesli reklamné investície France Télévisions o 37 %.

85 M6 a TF1, ako aj Canal + vo svojich písomnostiach uvádzajú toto percento poklesu príjmov z reklamy France Télévisions v prvom polroku 2008 vo výške 37 %, ako je uvedené v správe spomenutej v predchádzajúcom bode.

86 Okrem toho táto správa uvádza, že suma ročných príjmov z reklamy v spoločnostiach France 2, France 3 a France 5, bez regionálnych porúch, ktorá v roku 2007 dosiahla až 638 miliónov eur, by sa mala v roku 2008 znížiť na 510 miliónov eur, čo je medziročný pokles o 20 % (128 miliónov eur).

87 Bez ohľadu na tieto úvahy týkajúce sa informácií, ktoré žalobkyne mali pri podaní svojich žalôb, nič to nemení na skutočnosti, že tak ako je rozhodne uvedené v bode 80 vyššie, suma zvýšenia nákladov na službu vo verejnom záujme za rok 2008 (300 miliónov eur) nie je bez platného odôvodnenia predmetom akýchkoľvek osobitných namietaní zo strany žalobkýň.

88 Po druhé žalobkyne v rámci svojej argumentácie smerujúcej k preukázaniu nedostatku informácií Komisie a vykonaného preskúmania nesprávne uvádzajú (pozri bod 36 vyššie), že Komisia by bez toho, aby vykonala presnú analýzu príjmov a nákladov v prejednávanej veci, nemohla v bode 46 napadnutého rozhodnutia tvrdiť, že deficit príjmov z reklamy „mechanicky“ zvýšil čisté náklady na službu vo verejnom záujme. Na podporu tejto výhrady uvádzajú bod 49 poslednú vetu oznámenia o vysielaní.

89 Bod 49 posledná veta oznámenia o vysielaní hovorí, že „iba na základe náležitej alokácie nákladov a príjmov možno určiť, či sa verejné financovanie skutočne obmedzuje na čisté náklady verejnoprávnej objednávky, a takto je akceptovateľné na základe

článku 86 ods. 2 [ES]“.Táto veta zdôrazňuje nevyhnutnosť zabezpečiť pri určení čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, aby sa za náklady na službu vo verejnom záujme nepovažovali náklady, ktoré nie sú spojené s uvedenou činnosťou, ako aj zabezpečiť, aby sa nezabudlo zahrnúť do zníženia hrubých nákladov na službu vo verejnom záujme priame alebo nepriame príjmy z tejto služby.

90 Ak sa v bode 46 napadnutého rozhodnutia Komisia domnievala, že „znížením príjmov z reklamy vo výške… miliónov EUR sa tak môže znížiť čistý zisk z obchodných činností“, stručne, ale jasne tým vyjadrila stanovisko, podľa ktorého odhadovaný pokles príjmov z reklamy v roku 2008 nebol sprevádzaný žiadnym poklesom s nimi súvisiacich obchodných nákladov v takom rozsahu, že by mohol zabrániť preukázaniu vzťahu proporcionality medzi znížením uvedených príjmov a znížením čistého zisku z obchodnej činnosti, a teda medzi znížením príjmov a zvýšením čistých nákladov na službu vo verejnom záujme.

91 Komisia teda v protiklade s tým, čo je naznačené vo výhrade žalobkýň s odkazom na bod 49 oznámenia o vysielaní, neposudzovala náklady, ktoré vznikli pri získaní príjmov z reklamy, ako náklady na službu vo verejnom záujme, ani sa nedomnievala, že príjmy z predaja reklamného priestoru France Télévisions nesúviseli so službou vo verejnom záujme.

92 Okrem toho ak Komisia v spomenutom bode 46 napadnutého rozhodnutia neuviedla informácie o skutočnostiach, ktoré ju viedli k prijatiu jej stanoviska, nič to nemení na tom, že tieto informácie sú obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí a že z nich vyplýva, že Komisia sa dôvodne domnievala, že nebolo možné oprávnene predpokladať žiadne výrazné zníženie obchodných nákladov v roku 2008.

93 Komisia po tom, čo uviedla, že „skupina [France Télévisions] dosiahla od roku 2003 do roku 2007 každý rok čistý zisk“ (bod 8 napadnutého rozhodnutia), v podstate konštatovala mohutný pokles čistých príjmov z obchodnej činnosti od začiatku roka 2008. Komisia tým konštatovala, že znížením príjmov z reklamy „sa zhoršila finančná situácia, ktorá sa v roku 2008 stala štrukturálne deficitnou“ (bod 10 napadnutého rozhodnutia). Uviedla, že ak by tento pokles „mal pokračovať po celý rok 2008, France Télévisions a následne francúzske orgány odhadujú, že dosiahne… čistú stratu… v roku 2008“ (bod 10 napadnutého rozhodnutia). Komisia navyše konštatovala, že cieľom oznámenej dotácie bolo pokryť zníženie príjmov z reklamy, ktoré bolo „náhle a nečakané, ako ukazuje predpokladaný rozpočet France Télévisions pre rok 2008, založený na predpokladoch, ktoré vôbec nezohľadňovali takéto zníženie“ (bod 21 napadnutého rozhodnutia).

94 Z týchto konštatovaní Komisie, ktoré vykonala v júli 2008 na základe v tej dobe dostupných údajov, v podstate vyplýva, že zníženie príjmov z reklamy, ktoré France Télévisions zaznamenala od začiatku roka, nebolo sprevádzané žiadnym výrazným znížením obchodných nákladov súvisiacich s reklamnou činnosťou France Télévisions a že sa skutočne nedalo predpokladať, že by bolo možné výrazne šetriť náklady na obchodovanie s reklamným priestorom v priebehu druhého polroka 2008.

95 Inými slovami, zo skutočností uvedených v napadnutom rozhodnutí dostatočne vyplýva, že sa Komisia dôvodne domnievala, že pokiaľ ide o rok 2008, ktorý jediný bol predmetom oznámenej dotácie, nebolo možné dôvodne predpokladať žiadne výrazné šetrenie obchodných nákladov, ktoré by zabránilo dospieť k záveru, že existuje vzťah proporcionality medzi znížením príjmov z podnikania a znížením čistého zisku.

96 Tvrdenie, podľa ktorého Komisia nemohla tvrdiť, že deficit príjmov z reklamy v roku 2008 „mechanicky“ zvýšil čisté náklady na službu vo verejnom záujme, ako to bolo v napadnutom rozhodnutí, teda nie je dôvodné.

97 Všeobecný súd navyše uvádza, že ani M6, ani TF1 alebo Canal +, teda podniky, ktoré ako komerční vysielatelia poznajú mechanizmy a systémy obchodovania s televíznym reklamným priestorom, netvrdia, že by bolo možné konkrétne predpokladať také výrazné zníženie obchodných nákladov France Télévisions v roku 2008, ktoré by bránilo preukázaniu vzťahu proporcionality medzi znížením príjmov z podnikania a znížením čistého obchodného zisku.

98 Nielen že výška zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme za rok 2008 (300 miliónov eur) odhadovaná Komisiou v napadnutom rozhodnutí nie je predmetom žiadneho napadnutia (pozri body 67 až 87 vyššie), ale táto výška nie je ani vážne spochybnená v súvislosti s preskúmaním výhrady žalobkýň, týkajúcej sa vzťahu proporcionality, ktorý Komisia uvádza medzi znížením príjmov z podnikania France Télévisions a znížením čistého obchodného zisku (pozri body 88 až 97 vyššie).

99 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy, týkajúce sa nenapadnutia alebo nespochybnenia odhadovanej sumy zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme vo výške 300 miliónov eur, je potrebné dospieť k záveru, že Komisia so zreteľom na výšku oznámenej dotácie (150 miliónov eur) nemohla zachovávať žiadne pochybnosti týkajúce sa dodržania zásady proporcionality.

100 Tento záver nie je spochybnený ani ostatnými tvrdeniami žalobkýň.

101 Pokiaľ ide o tvrdenie TF1 (pozri bod 37 vyššie), podľa ktorého by bolo možné spochybniť, že samotná strata za prvý polrok 2008 vo výške 37 % z 28 % príjmov France Télévisions pochádzajúcich z reklamy, mohla mať vplyv na finančnú situáciu tejto spoločnosti natoľko, že by sa riadne vykonávanie jej služby vo verejnom záujme v roku 2008 dostalo do ohrozenia, toto tvrdenie okrem toho, že je nepodložené, neberie do úvahy okolnosť uvedenú v bode 99 vyššie, ktorá sa týka rozdielu medzi odhadovanou a nenapadnutou výškou zvýšenia čistých nákladov na službu vo verejnom záujme v roku 2008 na jednej strane a výškou oznámenej dotácie na strane druhej.

102 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkýň (pozri body 34 a 38 vyššie), podľa ktorých napadnuté rozhodnutie obsahovalo nepresnosti, a to jednak v tom, že pokles príjmov z reklamy v prvom polroku 2008 nebolo zapríčinený ani tak oznámením z 8. januára 2008, ako skôr podmienkami na reklamnom trhu alebo tiež nesprávnou obchodnou stratégiou France Télévisions, a jednak v tom, že by nebolo preukázané, že konkurenti France Télévisions prispôsobili svoju obchodnú politiku tak, ako to opísala Komisia, tieto tvrdenia, za predpokladu ich preukázania, nemenia nič na skutočnosti zníženia príjmov z reklamy v prvom polroku 2008, na dôvodne predvídateľnej perspektíve, že táto tendencia bude pokračovať v druhom polroku 2008 a na existencii potrieb dodatočnej tvorby programov. Tieto tvrdenia teda vôbec nespochybňujú zvýšenie čistých nákladov na službu vo verejnom záujme v roku 2008, ako ho odhadla Komisia v napadnutom rozhodnutí, ktoré žalobkyne ani nenapadli.

103 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň (pozri bod 35 vyššie), podľa ktorého Komisia tým, že neuznala to, že pokles príjmov z reklamy bol podstatne zapríčinený údajnou chybou France Télévisions pri definovaní jej obchodnej politiky v roku 2008, nebola schopná konštatovať existenciu vážnej ťažkosti týkajúcu sa toho, že za finančnou dotáciou sa

v skutočnosti skrývala prevádzková pomoc, ktorej cieľom bolo odbremeniť France Télévisions od nákladov, ktoré by musela normálne znášať v rámci svojho každodenného riadenia alebo svojich obvyklých činností a ktorú je možné schváliť len za výnimočných okolností, toto tvrdenie treba zamietnuť.

104 Predaj reklamného priestoru France Télévisions je totiž obchodnou činnosťou, ktorá aj ak sa opiera o tvorbu programov verejnej služby vysielaných France Télévisions v rámci jej poverenia služby vo verejnom záujme, nie je vôbec činnosťou vo verejnom záujme. Oznámenie o vysielaní zdôrazňuje, že „verejnoprávni vysielatelia môžu vykonávať komerčné činnosti, ako je napr. predaj reklamného priestoru kvôli získavaniu príjmov, pričom však takéto činnosti nemožno bežne považovať za súčasť verejnej služby“ (bod 36, posledná veta oznámenia o vysielaní).

105 Výkon tejto obchodnej činnosti zo strany vysielateľa vyplýva z rozhodnutia dotknutého členského štátu, prijatého na základe právomoci uznanej Amsterdamským protokolom, pristúpiť k predaju reklamného priestoru vo verejnoprávnych televíziách na účely zníženia zaťaženia štátu pri financovaní vysielania vo verejnom záujme.

106 Finančná dotácia oznámená Francúzskou republikou a schválená Komisiou nie je teda vôbec určená na financovanej tejto obchodnej činnosti predaja reklamného priestoru. V protiklade s tým, čo tvrdí M6, tak táto pomoc nie je prevádzkovou pomocou tejto činnosti. Jej predmetom nie je financovanie reklamných kampaní u potenciálnych inzerentov, prieskumov trhu týkajúcich sa obchodnej politiky France Télévisions, ani akýchkoľvek iných výdavkov súvisiacich s obchodnou činnosťou France Télévisions.

107 Táto pomoc je naopak určená výslovne a výlučne na pokrytie nákladov na službu vysielania vo verejnom záujme, ktorú tento verejnoprávny vysielateľ poskytuje. Tieto náklady, ktorých výšku Komisia odhadla na 300 miliónov eur, pričom táto suma nebola napadnutá, sú po prvé sčasti náklady na verejnú službu France Télévisions v roku 2008, ktoré sú v dôsledku poklesu príjmov z reklamy v tomto roku nefinancované, a po druhé sú to náklady na dodatočnú tvorbu programov vzniknuté v roku 2008 v dôsledku následného zrušenia televíznej reklamy na obrazovkách France Télévisions.

108 Okolnosť, že časť týchto nákladov, ktoré zostanú na ťarchu štátu v roku 2008, vyplýva z nižších príjmov z reklamy, nemení nič na skutočnosti, že ide nesporne o náklady na službu vo verejnom záujme, ktoré vznikli pre potreby tejto služby. S ohľadom na povahu týchto nákladov nemožno dotknutému členskému štátu brániť v ich financovaní, jedine že by mu bola odobratá právomoc uznaná článkom 16 ES a Amsterdamským protokolom, ktorú majú členské štáty pri vymedzení a financovaní vysielania vo verejnom záujme.

109 Preto stanovisko žalobkýň, spočívajúce v požiadavke, aby aj najmenšia ekonomická efektívnosť uvedená verejnoprávnym vysielateľom pri výkone obchodnej činnosti predaja reklamného priestoru bola sankcionovaná nedostatočným pokrytím čistých nákladov na verejnú službu, čo je teda nezlučiteľné so „splnením verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte“, je priamo v rozpore s ustanoveniami Zmluvy a osobitne s Amsterdamským protokolom.

110 Treba poznamenať, že by išlo o úplne odlišnú situáciu, keby žalobkyne predložili dôkaz o existencii vážnych pochybností týkajúcich sa efektívneho použitia oznámenej dotácie a osobitne keby bolo potrebné obávať sa, či sa táto dotácia nespreneverí svojmu účelu a nebude financovať obchodnú činnosť France Télévisions.

111 V takom prípade by totiž tak, ako je uvedené v oznámení o vysielaní, existovalo riziko, že ide o „prítomnosť nadmerných náhrad povinností verejnoprávnej služby a za akýchkoľvek okolností by [vysielateľ] ‚ovplyvňoval podmienky obchodovania a hospodársku súťaž v spoločenstve v rozsahu, ktorý by bol v protiklade so spoločným záujmom', a takto porušoval [Amsterdamský] protokol" (koniec bodu 58 oznámenia o vysielaní).

112 Pre Komisiu by teda nebolo možné, ako je to v prejednávanej veci, prijať rozhodnutie o nevznesení námietky podľa článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999. Komisia by musela začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

113 Nepreukázalo sa teda, že by Komisia musela zachovávať takéto pochybnosti. Navyše sa tvrdí, že nemala prostriedky na zistenie konečného použitia oznámenej dotácie (pozri bod 39 vyššie), o čom údajne svedčilo jej vyjadrenie, že oznámená dotácia mala „prispieť k navýšeniu financií skupiny bez toho, aby boli formálne pridelené" (bod 11 napadnutého rozhodnutia).

114 Treba však uviesť, že z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že bez ohľadu na konkrétne spôsoby pridelenia oznámenej dotácie v účtovníctve France Télévisions, táto dotácia vo forme navýšenia kapitálu France Télévisions nebola Francúzskou republikou oznámená a musela byť týmto verejnoprávnym vysielateľom použitá len na výlučné účely služby vo verejnom záujme.

115 Komisia tak výslovne pripomenula existenciu záväzkov, ktorými sa Francúzska republika zaviazala v kontexte konania vedúceho k prijatiu rozhodnutia z 20. apríla 2005 a ktoré boli prenesené do francúzskych právnych predpisov na účely zamedzenia akejkoľvek nadmernej kompenzácii čistých nákladov na službu vo verejnom záujme (bod 48 napadnutého rozhodnutia). Komisia vykonala zápis o tom, že francúzske orgány potvrdili, že sa tieto ustanovenia budú uplatňovať v predmetnej veci a že sa zaviazali uplatniť tieto ustanovenia pri pridelení finančnej dotácie na výdavky vyplývajúce zo záväzkov služby France Télévisions vo verejnom záujme (bod 49 napadnutého rozhodnutia).

116 Komisia napokon výslovne rozhodla, že Francúzska republika jej podá správu o skutočnom pridelení oznámenej dotácie na financovanie záväzkov plynúcich zo služby vo verejnom záujme v lehote troch mesiacov po účtovnej závierke za rok 2008 (bod 49 a jeho rozvinutie uvedené pod názvom „5. Rozhodnutie“, druhý odsek napadnutého rozhodnutia).

117 Za týchto podmienok a s ohľadom na opatrenia prijaté Komisiou, týkajúce sa tak konkrétneho použitia finančnej dotácie, ako aj následnej kontroly tohto použitia, Komisia nemala pri prijatí napadnutého rozhodnutia žiaden dôvod obávať sa, že by táto dotácia, navyše omnoho nižšia než odhadovaná výška dodatočných čistých nákladov, ktoré bolo potrebné kompenzovať, bola použitá na účely iné než je financovanie vysielania vo verejnom záujme.

118 Na zhrnutie teda žalobkyne na základe zdôvodnenia údajnou nehospodárnosťou France Télévisions pri výkone jej obchodnej činnosti, ktorá nespadá do služby vo verejnom záujme, nesprávne namietajú proti predmetnej finančnej dotácii, hoci neexistoval žiaden dôvod odôvodňujúci obavy z krížovej dotácie tejto obchodnej činnosti prostredníctvom tejto dotácie.

119 Predchádzajúce úvahy vedú zároveň ku zrušeniu odkazu M6 na rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2004, Danske Busvognmænd/Komisia (T-157/01, Zb. s. II-917, ďalej len „rozsudok Danske“), ktorý sa okrem iných opatrení týkal pomoci vo forme dotácií poskytnutých dopravnému podniku, ktorý má zmluvy o výkone vo verejnom záujme v zmysle článku 1 ods. 4 a článku 14 nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 z 26. júna 1969 o postupe členských štátov, ktorý sa týka záväzkov obsiahnutých v koncepcii služieb vo verejnom záujme v oblasti železničnej, cestnej a vnútrozemskej vodnej dopravy (Ú. v. ES L 156, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 19) v znení zmien a doplnení.

120 Hoci totiž v prejednávanej veci dotácia oznámená Francúzskou republikou mala za cieľ špecificky a výlučne kompenzovať náklady na službu vo verejnom záujme (ktorých výška bola navyše omnoho nižšia než táto dotácia), vo veci, ktorá viedla k rozsudku Danske, už citovanom v bode 119 vyššie, bola sporná pomoc pridaná k zmluvnej odmene, ktorú predmetný podnik slobodne prijal za vykonanie zmlúv o výkone vo verejnom záujme, získaných u dánskych obstarávateľov (rozsudok Danske, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 88). Inými slovami, predmetná pomoc vo veci, ktorá viedla k rozsudku Danske, už citovanému v bode 119 vyššie, bola v kontexte zmluvného systému zavedeného nariadením č. 1191/69 v znení zmien a doplnení nadmernou kompenzáciou.

121 Okrem toho zatiaľ čo v prejednávanej veci mala Komisia s ohľadom na opatrenia a záruky prijaté v napadnutom rozhodnutí oprávnený dôvod vylúčiť akékoľvek riziko týkajúce sa použitia finančnej dotácie na účely krížovej dotácie obchodnej činnosti France Télévisions, naopak vo veci vedúcej k rozsudku Danske, už citovanom v bode 119 vyššie, sporná pomoc financovala formou dotácií obchodnú činnosť predmetného dopravného podniku. Táto pomoc totiž smerovala presne k tomu, aby tento podnik mohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť napriek deficitom spôsobeným v dôsledku zmlúv o výkone vo verejnom záujme, ktoré mal uzavreté a ktoré získal víťazstvom nad svojimi konkurentmi tým, že súhlasil s nevýnosnými tarifnými podmienkami (pozri v tejto súvislosti rozsudok Danske, už citovaný v bode 119 vyššie, body 80, 87 a 88).

122 Na rozdiel od finančnej dotácie v prejednávanej veci, ktorej cieľom je výlučne kompenzovať čisté náklady na vysielanie vo verejnom záujme s vylúčením akéhokoľvek použitia na komerčné účely a ktorá teda nemá vplyv na konkurencia a na obchod na trhu predaja televízneho reklamného priestoru spôsobom, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, tak pomoc vo veci, ktorá viedla k rozsudku Danske, už citovanému v bode 119 vyššie, mala priamy vplyv na konkurenciu na trhu dopravy.

123 Nakoniec treba pripomenúť, že dopravnú činnosť nemožno prirovnávať k činnosti verejnoprávneho vysielania. Ak je totiž dopravná činnosť ako taká bezpochyby hospodárskou a konkurenčnou činnosťou a verejná dopravná služba je službou všeobecného hospodárskeho záujmu (ďalej len „SVHZ"), tak naopak, pokiaľ ide o verejnoprávne vysielanie, označenie za SVZH a nie za službu všeobecného nehospodárskeho záujmu sa vysvetľuje skôr dosahom, ktorý vysielanie vo verejnom záujme de facto má na dané odvetvie vysielania, ktoré je konkurenčné a obchodné, ako domnelým obchodným rozmerom vysielania vo verejnom záujme (rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb. s. II-1161, bod 153).

124 Ako totiž vyplýva z Amsterdamského protokolu, vysielanie vo verejnom záujme je „priamo spojené s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti". V tom istom smere rezolúcia Rady a členských štátov z 25. januára 1999 o vysielaní vo verejnom záujme (Ú. v. ES C 30, s. 1) zdôrazňuje, že táto služba vo verejnom záujme „vzhľadom na jej kultúrne, sociálne a demokratické funkcie, ktoré vykonáva pre spoločné dobro, má zásadný význam na zabezpečenie demokracie, plurality, sociálnej súdržnosti, kultúrnej a jazykovej rozmanitosti" (odôvodnenie bod B rezolúcie) (rozsudok SIC/Komisia, už citovaný v bode 123 vyššie, bod 153).

125 Tieto úvahy vysvetľujú a odôvodňujú skutočnosť, že členské štáty Amsterdamským protokolom dohodli, že „ustanovenia Zmluvy [ES] nemajú vplyv na právomoc

členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované vysielacím organizáciám na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnu službu“.

126 V prejednávanej veci teda nebolo vôbec preukázané, že by Komisia bola musela mať pochybnosti o predmete a účinkoch predmetnej finančnej dotácie. Nebolo pochýb, že táto dotácia bola schválená pre France Télévisions len na účely „splnenia verejného poslania tak, ako jej bolo zverené, vymedzené a organizované [Francúzskou republikou]“ Navyše s ohľadom na opatrenia prijaté v napadnutom rozhodnutí, ktoré mali zabrániť akejkoľvek krížovej dotácii, nebolo vôbec pochýb o tom, že toto financovanie nemalo „ovplyvňovať obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom“.

127 Pokiaľ ide o odkaz, ktorý M6 uviedla na pojednávaní, na bod 249 rozsudku BUPA a i./Komisia, už citovaného v bode 72 vyššie, ktorý sa týka štvrtej zo štyroch podmienok uvedených v bodoch 88 až 93 rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Zb. s. I-7747, ďalej len „rozsudok Altmark“ a, pokiaľ ide o vyššie uvedené podmienky, „podmienky Altmark“), je potrebné uviesť, rovnako ako Komisia, že tento odkaz použila M6 nesprávne.

128 Tento odkaz, ktorý M6 použila na účely tvrdenia, že dodržanie štvrtej podmienky Altmark je podmienkou udelenia výnimky stanovenej v článku 86 ods. 2 ES, totiž vychádza zo zámeny podmienok stanovujúcich kvalifikáciu štátnej pomoci v zmysle

článku 87 ods. 1 ES s podmienkami používanými na hodnotenie zlučiteľnosti pomoci podľa článku 86 ods. 2 ES.

129 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že jediným a výlučným účelom podmienok Altmark je kvalifikácia predmetného opatrenia ako štátnej pomoci, aby bolo možné určiť, či existuje povinnosť oznámiť toto opatrenie Komisii za predpokladu novej pomoci, alebo v prípade existujúcej pomoci povinnosť spolupráce s touto inštitúciou (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 2009, TF1/Komisia, T-354/05, Zb. s. II-471, body 130 a 131, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. novembra 2009, Andersen/Komisia, T-87/09, Zb. s. II-225, uverejnený výber z rozhodnutí, bod 57).

130 Navyše bod 249 rozsudku BUPA a i./Komisia, už citovaného v bode 72 vyššie, ktorý sa týka štvrtej podmienky Altmark, je presne súčasťou posúdenia Súdu prvého stupňa týkajúceho sa kvalifikácie opatrenia ako štátnej pomoci (posúdenie obsiahnuté v bodoch 161 až 258 rozsudku BUPA a i./Komisia, už citovaného v bode 72 vyššie) a nie posúdenia Súdu prvého stupňa týkajúceho sa uplatnenia výnimky stanovenej v článku 86 ods. 2 ES (posúdenie obsiahnuté v bodoch 259 až 310 rozsudku BUPA a i./Komisia, už citovaného).

131 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že odkaz M6 na rozsudok BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 72 vyššie, je založený na zámene uplatnenia kritérií Altmark, ktorých cieľom je určiť existenciu štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES, a uplatnenia kritérií podľa článku 86 ods. 2 ES, ktoré umožňujú stanoviť, či určité opatrenie tvoriace štátnu pomoc možno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom (rozsudok TF1/Komisia, už citovaný v bode 129 vyššie, bod 140).

132 Pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré v podstate uviedla M6 na pojednávaní, že by článok 86 ods. 2 ES obsahoval podmienku ekonomickej účinnosti pri poskytovaní služby vo verejnom záujme, je potrebné uviesť, že po prvé je toto tvrdenie v prejednávanej veci bezpredmetné a po druhé je v každom prípade nepresné.

133 Po prvé, pokiaľ ide o bezpredmetnosť tohto tvrdenia v prejednávanej veci, stačí poznamenať, že ekonomická účinnosť France Télévisions pri poskytovaní vysielania ako SVHZ nie je ani spochybnená, ani uvedená v týchto žalobách. Vôbec sa totiž netvrdí, že France Télévisions by si mohla plniť záväzky vyplývajúce zo služby vo verejnom záujme pri nižších nákladoch.

134 V týchto žalobách je spochybnená len ekonomická účinnosť France Télévisions pri výkone obchodnej činnosti – predaji televízneho reklamného priestoru – ktorá aj keď sa podieľa na financovaní vysielania ako SVHZ, nespadá vôbec do tejto SVHZ.

135 Za predpokladu, ktorý uvádzajú žalobkyne, ale ktorý táto spoločnosť formálne namieta, že France Télévisions by bola ekonomicky neúčinná pri výkone obchodnej činnosti predaja reklamného priestoru, táto okolnosť by vôbec nemohla zbaviť Francúzsku republiku jej právomoci a práva zabezpečiť financovanie vysielania ako SVHZ (pozri body 104 až 109 vyššie), keďže boli prijaté dostatočné opatrenia umožňujúce dôvodne vylúčiť akékoľvek riziko krížovej dotácie obchodnej činnosti (pozri body 110 až 117 vyššie).

136 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či článok 86 ods. 2 ES obsahuje podmienku ekonomickej účinnosti operátora povereného výkonom služby vo verejnom záujme pri jej poskytovaní, treba uviesť, že podľa tohto ustanovenia podniky poverené poskytovaním SVHZ podliehajú pravidlám hospodárskej súťaže za predpokladu, že uplatňovanie

týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené, s výhradou, že rozvoj obchodu nie je ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 19. marca 1991, Francúzsko/Komisia, C-202/88, Zb. s. I-1223, bod 11; z 23. októbra 1997, Komisia/Holandsko, C-157/94, Zb. s. I-5699, bod28; z 21. septembra 1999, Albany, C-67/96, Zb. s. I-5751, bod 102, a zo 17. mája 2001, TNT Traco, C-340/99, Zb. s. I-4109, bod 52).

137 Tým, že článok 86 ods. 2 ES umožňuje za istých podmienok odchýlky od všeobecných pravidiel Zmluvy, snaží sa o zosúladenie záujmu členských štátov využívať určité podniky hlavne z verejného odvetvia ako nástroj hospodárskej alebo sociálnej politiky so záujmom Spoločenstva na dodržiavaní pravidiel hospodárskej súťaže a zachovaní jednoty spoločného trhu (rozsudky Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 12; Komisia/Holandsko, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 39, a Albany, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 103).

138 Treba tiež pripomenúť, že na splnenie podmienok uplatnenia článku 86 ods. 2 ES nie je nutné, aby bola finančná rovnováha alebo ekonomická životnosť podniku povereného spravovaním SVHZ ohrozená. Stačí, aby bolo pri neexistencii sporných práv marené plnenie zvláštnych úloh zverených podniku vyplývajúcich z povinností a obmedzení, ktoré mu boli uložené, alebo aby zachovanie týchto práv bolo nutné na to, aby sa ich majiteľovi poskytla možnosť plniť úlohy všeobecného hospodárskeho významu, ktoré mu boli zverené za ekonomicky prijateľných podmienok (rozsudky Súdneho dvora Komisia/Holandsko, už citovaný v bode 136 vyššie, body 52 a 53; Albany, už citovaný v bode 136 vyššie, bod107; TNT Traco, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 54, a z 15. novembra 2007, International Mail Spain, C-162/06, Zb. s. I-9911, bod 35; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1993, Corbeau, C-320/91, Zb. s. I-2533, body 14 až 16).

139 Navyše Komisia pri neexistencii harmonizovanej právnej úpravy Spoločenstva v danej oblasti, ako je to v prejednávanej veci, nie je oprávnená rozhodnúť o rozsahu úloh

vo verejnom záujme prislúchajúcich verejnému prevádzkovateľovi, teda ani o výške nákladov spojených s touto službou, ani o vhodnosti politických rozhodnutí prijatých v tejto súvislosti vnútroštátnymi orgánmi, ani o ekonomickej účinnosti verejného prevádzkovateľa (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Tesauro k rozsudku Corbeau, už citovanému v bode 138 vyššie, Zb. s. I-2548, bod 16, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Tizzano k rozsudku Súdneho dvora z 22. novembra 2001, Ferring, C-53/00, Zb. s. I-9067, I-9069, bod 51; rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb. s. II-229, bod 108).

140 Z toho vyplýva, že otázka, či by si podnik poverený poskytovaním vysielania ako SVHZ mohol plniť záväzky vyplývajúce zo služby vo verejnom záujme pri nižších nákladoch, je na posúdenie zlučiteľnosti štátneho financovania tejto služby z hľadiska predpisov Spoločenstva v tejto oblasti nerelevantná. Cieľom článku 86 ods. 2 ES pri posúdení proporcionality pomoci je zabrániť tomu, aby operátor poverený poskytovaním SVHZ získal financovanie presahujúce čisté náklady na službu vo verejnom záujme.

141 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že v prejednávanej veci nielen že nie je spochybnená ekonomická účinnosť France Télévisions pri poskytovaní vysielania ako SVHZ (pozri body 133 až 135 vyššie), ale táto ekonomická účinnosť je v každom prípade aj nerelevantná na posúdenie zlučiteľnosti finančnej dotácie so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES.

142 Napokon, pokiaľ ide o kritiku žalobkýň založenú na dĺžke fázy predbežného preskúmania a na skutočnosti, že Komisia sa s francúzskymi orgánmi skontaktovala len jediný raz (pozri bod 41 vyššie), tieto okolnosti nie sú vôbec dôkazom existencie vážnej ťažkosti, ale ako tvrdí Komisia, sú skôr odrazom skutočnosti, že pri preskúmaní zlučiteľnosti opatrenia oznámeného v prejednávanej veci so spoločným trhom nedošlo k žiadnym osobitným ťažkostiam.

143 Pri neexistencii vážnych ťažkostí s posúdením zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom žiadne ustanovenie Zmluvy alebo iná právna norma Komisii neukladala, aby postupovala inak než postupovala v rámci fázy predbežného preskúmania článku 88 ods. 3, ani osobitne aby vypočula dotknuté osoby, ako by bola musela urobiť v prípade, ak by začala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 90). Žalobkyne teda nesprávne tvrdia, že Komisia tým, že nekonzultovala s dotknutými osobami, nedodržala zásadu kontradiktórnosti.

144 S ohľadom na predchádzajúce úvahy, z ktorých vyplýva, že pri posúdenie oznámeného opatrenia nedošlo v duhu dostatočných informácií, ktoré Komisia mala, k žiadnym vážnym ťažkostiam, treba tieto žalobné dôvody zamietnuť.

*O treťom dôvode M6 a druhom dôvode TF1, ktoré sú založené na porušení povinnosti odôvodnenia*

Argumentácia účastníkov konania

145 TF1 podporovaná Canal + tvrdí, že keďže Komisia nezhromaždila potrebné informácie a nezohľadnila informácie, ktoré mala, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je neúplné.

146 Navyše odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týkajúce sa nahradenia príjmov France Télévisions z podnikania verejnými zdrojmi vo vzťahu k celkovej strate príjmov z reklamy by bolo neprimerané a nedostatočné. Z predchádzajúcich postojov Komisie totiž vyplýva, že z hrubých nákladov na službu vo verejnom záujme možno odpočítať len čisté zisky priamo alebo nepriamo spojené s výkonom služby vo verejnom záujme [pozri bod 57 oznámenia o vysielaní a bod 123 rozhodnutia Komisie 2004/339/ES z 15. októbra 2003 o podporných opatreniach Talianska v prospech RAI SpA (Ú. v. EÚ L 119, 2004, s. 1, ďalej len „rozhodnutie RAI")]. Príjmy z podnikania, ktoré nie sú spojené so službou vo verejnom záujme, musia byť vyhradené na obchodné činnosti a nemožno ich odpočítať od hrubých nákladov na službu vo verejnom záujme. Tvrdenie, podľa ktorého sa znížením verejných zdrojov „mechanicky a proporcionálne" zvýšia čisté náklady na činnosť služby vo verejnom záujme, by nerešpektovalo toto rozlíšenie.

147 TF1v replike upresňuje, že ak by pojem príjmy z podnikania odkazoval na obrat a nie na čistý zisk z príjmov podnikania, zdalo by sa, že Komisia svojou pozíciou uvedenou v predchádzajúcom bode pripustila, v rozpore s ňou predtým prijatými pozíciami, že sporná dotácia môže kompenzovať nielen samotné zvýšenie čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, ale v skutočnosti zároveň aj obchodné náklady.

148 Napadnuté rozhodnutie by teda nebolo dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o túto zjavnú zmenu metódy Komisie v porovnaní s jej predchádzajúcou praxou, a nebolo by dostatočne odôvodnené ani pokiaľ ide o neexistenciu rizika krížovej dotácie. Toto porušenie povinnosti odôvodnenia by bolo dôkazom vážnej ťažkosti.

149 Pokiaľ ide o M6, tá podporovaná Canal + tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu úvahu, ktorou by bolo možné preukázať nepresnosť tvrdenia, podľa ktorého „oznámenie z 8. januára 2008 a potvrdenie zrušenia televíznej reklamy na konci stanoveného obdobia mali okamžitý dopad na financie France Télévisions". Okrem opisu

„účinku oznámenia“ a poklesu príjmov z reklamy napadnuté rozhodnutie neobsahovalo žiadne ekonomické vysvetlenie priamej príčinnej súvislosti medzi oznámením z 8. januára 2008 a zlými reklamnými výsledkami France Télévisions.

150 V rovnakom zmysle tvrdenie uvedené v bode 27 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „[oznámená] dotácia sa javí… viac ako kompenzácia účinku oznámenia o odchode z reklamného trhu, ktoré vykonal regulačný štát, než ako investičná príležitosť, ktorej sa chopil štát ako akcionár“, a ktoré by bolo nepodložené a vzdialené od reality reklamného trhu vo Francúzsku, by potvrdzovalo, že v napadnutom rozhodnutí neboli preskúmané skutkové okolnosti týkajúce sa skutočných príčin strát príjmov z reklamy France Télévisions.

151 Pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v bode 9 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka reakcie konkurentov, ktorí prispôsobili svoju obchodnú ponuku tak, aby získali inzerentov France Télévisions, toto tvrdenie by bolo nielen nepravdivé, ale navyše aj neodôvodnené a svedčilo by o zlej informovanosti Komisia a o povrchnosti jej analýzy.

152 Komisia by si teda nebola splnila povinnosť odôvodnenia. Porušenie tejto povinnosti by svedčilo o existencii vážnych ťažkostí, ktorá by Komisii ukladala povinnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

153 Komisia podporovaná Francúzskou republikou a France Télévisions tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na konci fázy predbežného preskúmania štátnej pomoci, ktorej cieľom je iba umožniť Komisii, aby vyjadrila svoje prvé stanovisko k čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti dotknutej pomoci bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania. Podľa Komisie teda takéto rozhodnutie, ktoré sa musí prijať v krátkych lehotách, pritom musí obsahovať iba dôvody, pre ktoré sa Komisia domnieva, že nemá

vážne ťažkosti s posúdením zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom. Takéto rozhodnutie by vyžadovalo len stručné odôvodnenie.

154 Komisia tvrdí, že pokiaľ ide o kontext napadnutého rozhodnutia, toto bolo prijaté v nadväznosti na iné dve priaznivé rozhodnutia, ktorými Komisia dospela k záveru, že investičné subvencie a kapitálové dotácie v prospech kanálov France Télévisions predstavovali pomoci zlučiteľné so spoločným trhom. Aj keby dotácia skúmaná v prejednávanej veci bola odlišná od predchádzajúcich opatrení, aj tak by spadala do všeobecného kontextu verejného financovania France Télévisions preskúmaného v týchto rozhodnutiach. Z tohto dôvodu Komisia uvádza, že v prejednávanej veci bola dôvodne oprávnená uviesť súhrnnejšie odôvodnenie, než aké by bola musela predložiť v prípade neexistencie predchádzajúcich rozhodnutí.

155 V každom prípade by napadnuté rozhodnutie obsahovalo všetky potrebné skutočnosti odôvodnenia Komisie a plne by vyhovovalo požiadavkám článku 253 ES.

156 Pokiaľ ide o tvrdenie TF1, podľa ktorého keďže Komisia nezhromaždila potrebné informácie a nezohľadnila informácie, ktoré mala, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je neúplné, Komisia konštatuje, že toto tvrdenie si zamieňa vecnú otázku s procesnou otázkou. Komisia jasne vyjadrila svoje odôvodnenie v napadnutom rozhodnutí, čo TF1 nenamietala, pričom sa TF1 len domnievala, že toto odôvodnenie bolo založené na nedostatočných informáciách a nebolo presvedčivé. Išlo tu teda o procesnú otázku a nie o otázku týkajúcu sa odôvodnenia, na ktorú už Komisia odpovedala v rámci prvého žalobného dôvodu.

157 Pokiaľ ide o tvrdenie, ktorým TF1 vyčíta Komisii, že sa domnievala, že všetky straty príjmov z reklamy (vrátane hypotetických príjmov, ktoré nie sú spojené so službou vo verejnom záujme) zapríčinili zvýšenie čistých nákladov na službu vo verejnom záujme, pričom k takémuto zvýšeniu mohli viesť len straty príjmov z reklamy, ktoré sú spojené so službou vo verejnom záujme, Komisia tvrdí, že je zjavné, že pri sledovanom poklese išlo práve o pokles príjmov z podnikania spojených s výkonom služby vo verejnom záujme. Z napadnutého rozhodnutia totiž vyplývalo, že skúmaná pomoc mala za cieľ kompenzovať pokles príjmov z reklamy France Télévisions (ako aj zvýšenie nákladov na službu vo verejnom záujme). Tieto príjmy vyplývali z vysielania reklám medzi programami France Télévisions a tieto programy spadali do úlohy France Télévisions vo verejnom záujme, ako to vyplývalo z bodu 36 napadnutého rozhodnutia. Údajne chýbajúce vysvetlenie bolo teda jednoznačne zjavné a Komisia nevidí dôvod, prečo by bolo potrebné ďalšie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

158 Pokiaľ ide o výhradu TF1 založenú na skutočnosti, že by si Komisia zamenila príjmy z podnikania a čistý obchodný zisk, čím sa dostatočne neochránila pred rizikom krížových dotácií a odchýlila sa tak od svojej predchádzajúcej praxe, Komisia tvrdí, že ju nič neviedlo k tomu, aby sa domnievala, že by sa obchodné náklady France Télévisions mohli v roku 2008 výrazne znížiť a že aj za predpokladu, že by sa France Télévisions rozlúčila s časťou svojich zamestnancov pridelených na vykonávanie obchodných činností, z krátkodobého hľadiska by to predstavovalo dodatočné náklady. Skutočnosť, že Komisia pri prijímaní napadnutého rozhodnutia nešpekulovala o hypotetických vývojoch poklesu nákladov na riadenie reklamy v budúcnosti, nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a nebola v rozpore s prístupom, ktorý Komisia mala vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach.

159 Nakoniec by bolo treba pripomenúť, že potreba financovania France Télévisions v roku 2008 vznikla zároveň z poklesu príjmov z reklamy, odhadovaného až na 150 miliónov eur, a zo zvýšenia nákladov na tvorbu programov, odhadovaného na viac než 145 miliónov eur, čo je spolu 300 miliónov, zatiaľ čo oznámená dotácia sa zvýšila na 150 miliónov eur. S ohľadom na tieto ukazovatele sa teda zamýšľalo kompenzovať len

polovicu zo zvýšených čistých nákladov na službu vo verejnom záujme spoločnosti France Télévisions. Vzhľadom na tieto ukazovatele boli náklady spojené s obchodnou činnosťou France Télévisions v každom prípade obmedzené a ich krátkodobý vývoj bol úplne zanedbateľný.

160 Pokiaľ ide o tvrdenie M6, podľa ktorého komisia presne neposúdila konkrétne podmienky vedúce k strate príjmov z reklamy v spoločnosti France Télévisions, Komisia tvrdí, že na účely napadnutého rozhodnutia nebolo podstatné skúmať presné príčiny týchto strát.

161 Pokiaľ ide o odôvodnenie bodu 9 napadnutého rozhodnutia, ktorý sa týka príčin poklesu príjmov z reklamy France Télévisions, skutočnosti, ktoré M6 napadla, boli v rámci celého napadnutého rozhodnutia len vedľajšej povahy.

162 Pokiaľ ide o kritiku M6 týkajúcu sa odôvodnenia bodu 27, ktorý sa zaoberá kritériom súkromného investora v trhovom hospodárstve, Komisia uvádza, že si kladie otázku, aký je presný význam tejto kritiky a tvrdí, že tento bod napadnutého rozhodnutia obsahuje len tvrdenia založené na zdravom rozume, ktorých nesprávnosť M6 vôbec nepreukazuje.

Posúdenie Všeobecným súdom

163 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie, ktoré požaduje článok 253 ES, musí byť prispôsobené charakteru sporného aktu a musia z neho vyplývať

jasne a jednoznačne úvahy inštitúcie, ktorá prijala rozhodnutie, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoju kontrolu. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, na povahu uvádzaných dôvodov, ako aj na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 253 ES, sa má posudzovať nielen vzhľadom na text aktu, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, body 35 a 36, a z 22. decembra 2008, Regie Networks, C-333/07, Zb. s. I-10807, bod 63; rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 1996, Skibsvaerftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, Zb. s. II-1399, bod 230).

164 Pokiaľ ide o tvrdenie TF1 (pozri bod 145 vyššie), podľa ktorého odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je neúplné, keďže Komisia nezhromaždila potrebné informácie a nezohľadnila informácie, ktoré mala, toto tvrdenie musí byť zamietnuté, pretože v skutočnosti sa zamieňa s vecnými námietkami proti údajnému nedostatku informácií a preskúmania Komisie, ktoré už boli zamietnuté v rámci preskúmania predchádzajúcich dôvodov neplatnosti.

165 Pokiaľ ide o tvrdenie TF1 (pozri body 146 a 147 vyššie), podľa ktorého by sa Komisia bez odôvodnenia odchýlila od svojej predchádzajúcej praxe, keď by pripustila nahradenie obchodných zdrojov verejnými zdrojmi pre celkové straty príjmov z reklamy France Télévisions, treba pripomenúť, že dodržiavanie zásady proporcionality vyžaduje, „aby štátna pomoc nepresahovala čisté náklady poslania verejnoprávnej služby, pričom sa tiež berú do úvahy iné priame a nepriame príjmy vyplývajúce z poslania verejnoprávnej služby“ (bod 57 oznámenia o vysielaní), pričom Komisia dodáva, že

„z tohto dôvodu sa čistý prospech, ktorý činnosti neverejnoprávnej služby čerpajú z činnosti verejnoprávnej služby, zohľadní pri posudzovaní proporcionality pomoci“ (bod 57 uvedeného oznámenia).

166 V rovnakom zmysle Komisia v rozhodnutí RAI uviedla, že „prípustná je len kompenzácia čistých nákladov spojených s funkciou služby vo verejnom záujme“, že „to znamená, že treba brať do úvahy priame a nepriame príjmy pochádzajúce zo služby vo verejnom záujme“ a teda že „z… celkovej sumy nákladov na službu vo verejnom záujme treba odpočítať napríklad čisté príjmy z reklamy realizované v priebehu retransmisie programov spadajúcich do rozsahu služby vo verejnom záujme, ako aj čisté príjmy pochádzajúce z obchodovania s týmto typom programov“ (bod 123 rozhodnutia RAI).

167 Po prvé ak je vyššie uvedené tvrdenie TF1 založené na stanovisku, podľa ktorého príjmy z podnikania, ktoré nie sú spojené so službou vo verejnom záujme, sa neodpočítavajú od hrubých nákladov na službu vo verejnom záujme, s tým dôsledkom, že pokles takýchto príjmov nemôže mať vplyv na zvýšenie čistých nákladov na službu vo verejnom záujme (pozri bod 146 vyššie), stačí konštatovať, že konštatované zníženie príjmov z podnikania v prejednávanej veci sa týkalo príjmov spojených so službou vo verejnom záujme, pretože išlo o príjmy pochádzajúce z predaja reklamného priestoru inzerovaného v programoch služby vo verejnom záujme, ktoré vysielala France Télévisions. Komisia sa teda vôbec neodchýlila od svojej predchádzajúcej praxe, keď sa domnievala, že zníženie príjmov z reklamy France Télévisions spôsobí zvýšenie čistých nákladov na službu vo verejnom záujme.

168 Po druhé ak TF1 vyššie uvedeným tvrdením, tak ako je formulované v replike (pozri bod 147 vyššie), vyčíta Komisii, že si poplietla pojem príjmy z podnikania a pojem čistý zisk a tým teda pripustila, že oznámená dotácia môže kompenzovať obchodné náklady, čím sa bez vysvetlenia odchýlila od svojej predchádzajúcej praxe, bolo už konštatované (pozri body 90 a 91 vyššie), že Komisia si vyššie uvedené pojmy nezamenila, ale v podstate sa domnievala, že zníženie príjmov z podnikania v roku 2008

nebude sprevádzané žiadnou zmenou obchodných nákladov takého rozsahu, že by mohla zabrániť preukázaniu vzťahu proporcionality medzi znížením uvedených príjmov a znížením čistého zisku, a teda medzi znížením príjmov a zvýšením čistých nákladov na službu vo verejnom záujme. Vzhľadom na toto posúdenie sa Komisia neodchýlila od svojej predchádzajúcej praxe.

169 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že keďže sa Komisia vôbec neodchýlila od svojej predchádzajúcej praxe, tvrdenie TF1, založené na chýbajúcom odôvodnení v tomto ohľade, je potrebné zamietnuť ako tvrdenie založené na chybnom predpoklade.

170 Pokiaľ ide o tvrdenia (pozri body 149 až 151 vyššie), ktorými M6 v podstate uvádza nedostatočnú povahu preskúmania presných príčin poklesu príjmov z reklamy a nepravdivosť a neodôvodnenosť tvrdenia Komisie v bode 9 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka reakcie konkurentov na oznámenie z 8. januára 2008, treba uviesť, že tieto tvrdenia sa v podstate zamieňajú s výhradami podanými v rámci predchádzajúcich dôvodov neplatnosti, ktoré už boli zamietnuté.

171 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tieto dôvody neplatnosti, založené na porušení povinnosti odôvodnenia, musia byť zamietnuté.

172 Keďže žalobkyne nemali úspech v žiadnom zo svojich žalobných dôvodov, tieto žaloby musia byť zamietnuté.

**O trovách**

173 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 87 ods. 4 toho istého poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

174 Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je potrebné zaviazať ich na náhradu ich vlastných trov konania, ako aj trov konania Komisie a France Télévisions v súlade s ich návrhmi.

175 Canal + ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy žalobkýň, ako aj Francúzska republika ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy Komisie znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloby sa zamietajú.**

2. **Métropole télévision (M6) znáša svoje vlastné trovy konania vo veci T-568/08 a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie a France Télévisions v tejto veci.**

3. **Télévision française 1 SA (TF1) znáša svoje vlastné trovy konania vo veci T-573/08 a je povinná nahradiť trovy konania Komisie a France Télévisions v tejto veci.**

4. **Francúzska republika a Canal + znášajú každá svoje vlastné trovy konania vo veciach T-568/08 a T-573/08.**

Vilaras Prek Ciucă

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júla 2010.

Podpisy